Na tom nemůže nic změniti okolnost, že zákony školské nemají pro takovýto případ výslovného předpisu o ztrátě pense z tohoto důvodu, když právě, jak shora vyloženo, ztráta tato jest důsledkem jinakých předpisů zákonů školských.

Stejně na tom nemění nic ta okolnost, že učitelé po dobu své činné služby platí pens. příspěvky, neboť povinnost platiti příspěvky pens. uložena jest osobám učitelským (dříve §em 75 zák. z 19. prosince 1875 č. 86 z. z. čes. ve znění zák. z 27. ledna 1903 č. 16 z. z., resp. nyní ve §em 33 zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb.) za určitých v cit. předpisech uvedených podmínek bezvýhradně a bez ohledu na to, zda kdy nabudou konkretních pens. nároků, takže z pouhé skutečnosti placení pens. příspěvků nárok na skutečné pobírání pense vyvoditi nelze, pokud zákonem stanovené podmínky tohoto nároku, jako na příklad služební doba určité délky, nezpůsobilost zdravotní a pod. a tedy také tuzemské státní občanství, nejsou splněny.

Jelikož tedy již podle zvláštních předpisů učitelských ztráta tuzemského stát. občanství způsobuje též ztrátu pense učitelské, nebylo ani zapotřebí, aby nss uvažoval o tom, jaké předpisy v té příčině platí u státních úředníků a do jaké míry by předpisů úřednických po případě zejména se zřetelem na § 56 ř. z. škol. z r. 1869 (»vztahují se k nim v ů b e c všeliká nařízení, týkající se úředníků státních«) mohlo býti použito též ve příčině učitelstva veř. škol národních.

## Č. 6083.

**O c h r a n a n á j e m n í k ů: * Podmínkou pro vydání potvrzení dle § 4 zák. z 26. března 1925 č. 48 Sb. o ochraně nájemníků jest, že ten, pro nějž majetník podniku bytu nutně potřebuje, jest již jeho zaměstnancem, nebo že majetník podniku jej přijal za svého zaměstnance se závazkem, že mu poskytne byt aneb že jej přijal od doby, kdy mu poskytne byt.**

(Nález ze dne 22. listopadu 1926 č. 9342.)

V ě c: Karel N. a Marie W. v B. proti zemské správě politické v Praze o potvrzení dle § 4 zák. o ochraně nájemníků.

V ý r o k: Nař. r o z h o d n u t í z r u š u j e s e p r o v a d y ř í z e n í.

D ů v o d y: Podáním z 25. listopadu 1925 žádala firma H. a spol. v B. za vydání potvrzení podle § 4 zák. o ochraně nájemníků č. 48/25, ježto bytů ve svém domě, obývaných Marií W., Marií Šť. a Josefem K., potřebuje nutně pro sklářské mistry . . . Žádost odůvodnila firma tím, že právě v listopadu 1925 opustili 2 mistři a 14 dělníků sklářských práci u firmy, ježto nebyla s to jim poskytnouti byty. Nedostatkem pracovních sil trpí však i výkonnost podniku, poněvadž firma není s to potřebný počet zaměstnanců k obsluhování sklářských pecí si zaopatřiti. Živn. inspektorát v D. potvrdil, že firma potřebuje byty pro vlastní zaměstnance a že jedině při zaručení bytů může potřebné dělnictvo získati. Nájemníci byli o obsahu žádosti vyrozuměni a ohradili se u měst. úřadu proti uděl-

lení potvrzení, ježto spolumajitel firmy jim přislíbil, že mohou zůstati ve svých bytech, které si museli již vícekráte vyměniti, až najdou vhodný byt.

Výměrem ze 4. ledna 1923 vydala osp žádané potvrzení. V odvolání brojili nájemníci proti výroku úřadu námitkou nezákonnosti, poněvadž úřad nezjistil, zda jde o byty zřízené při podniku. Dále uplatňovali odvolatelé, že uchazeči o byt v žádosti uvedení nejsou ještě v pracovním poměru k žádající firmě. Nař. rozhodnutím nevyhověla zsp odvolání, poněvadž zákonné předpoklady pro udělení žádaného potvrzení jsou zde dány.

Stížnost na toto rozhodnutí nájemníky podanou shledal nss důvodnou. — — — — — —

Zákon o ochraně nájemníků č. 48/25 praví v § 1, odst. 2 č. 11, že za důležitý důvod, z kterého lze svoliti k soudní výpovědi, jest pokládati, potřebuje-li majetník podniku továrního, živnostenského nebo zemědělského k účelům provozním pro svého zaměstnance nutně bytu, zřízeného při podniku pro ubytování zaměstnanců podniku. Paragraf 4 téhož zák. pak stanoví, že v žádosti o potvrzení jest udati též zaměstnance, pro něhož majetník podniku byt potřebuje. Z těchto ustanovení plyne, že předpokladem pro vydání potvrzení dle § 4 zák. o ochraně nájemníků jest, že osoba, pro jejíž ubytování majetník podniku domáhá se potvrzení o nutné potřebě bytu k účelům provozním, v podniku žadatelově v době žádosti již jest zaměstnána, anebo že byla majetníkem podniku již za zaměstnance v podniku přijata se závazkem, že jí majetník podniku opatří byt, neb že byla přijata od doby, kdy majetník podniku jí opatří byt.

Žadatelka uplatňovala již ve své žádosti z 25. listopadu 1925, že žádá o potvrzení dle § 4 cit. zák., aby mohla ubytovati mistry a dělníky sklářské, kteří pod podmínkou, že jim majetník podniku dá k disposici byt, do práce opět vstupují. Znění žádosti té připouští výklad, že majetník podniku uzavřel již s jmenovanými mistry a dělníky smlouvu, podle níž vstoupí do práce pod podmínkou, bude-li jim majetníkem podniku poskytnut byt. Po této stránce však žal. úřad šetření nekonal, spočívá tedy výrok žal. úřadu na nedostatečně zjištěné skutkové podstatě.

## Č. 6084.

**Válečné škody. — Řízení před nss-em: * Zamítne-li úřad žádost strany za výpomoc dle nař. z 5. října 1920 č. 556 Sb. z důvodu, že strana podpory té nepotřebuje (§ 1 lit. d) cit. nař.), jest nss povolán přezkoumávati rozhodnutí jeho s hlediska § 6 zák. o ss.**

(Nález ze dne 22. listopadu 1926 č. 22.285.)

Věc: Roza F. v K. proti smíšené komisi pro výpomoc při škodách válečných zřízené při úřadu ministra s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě stran výpomoci při válečných škodách.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje a provady řízení.